

[Maigaard.]

folketingets arbejdsform er vældig tung og meget uhensigtsmæssig, og derfor er det et vigtigt led i at lette folketingets arbejdsform, at man bruger de faste udvalg, tinget har; det er i alt fald én blandt mange forudsætninger for at få en bedre arbejdsform. Derfor synes jeg ikke, at det konservative folkeparti fortjener megen anerkendelse for at bidrage til, at dette lovforslag ikke kommer i det faste udvalg, altså uddannelsesudvalget, hvor forslaget egentlig hører hjemme; det ville være rimeligt at bruge det faste udvalg, der kunne lette arbejdsformen. Vi må, som skikken er, acceptere forslaget, men jeg synes lige, der skal en mindre protest med på vejen. Vi har de faste udvalg for at bruge dem.

Den fg. formand (K. J. Mortensen): Den givne indsigelse giver ikke anledning til at ændre forslaget om, at lovforslaget henvises til et særligt udvalg. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af selskabsskatteoven.

(Lovforslaget (nr. 186) findes i tillæg A. sp. 3013, fremsættelsen i tidenden sp. 3453).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Erling Olsen: Mit parti kan anbefale lovforslaget, der sigter på en central indbetaling af selskabsskatterne gennem postgiro.

Juul-Madsen: Det konservative folkeparti finder også forslaget praktisk og fornuftigt, og af samme to grunde kan min gruppe tilgive støtte til dets gennemførelse.

Jens Foged: På venstres vegne: vi tiltræder.

Bernhard Baunsgaard: Jeg skal også anbefale lovforslaget. Jeg har dog en enkelt bemærkning at gøre. Der står her, at Københavns kommune ikke kommer ind under centralordningen. Jeg vil gerne have drøftet

i udvalget, hvad grunden er til, at Københavns kommune skal undtages. Enten er det sådan, at Københavns kommune gennem at få lov til at beholde de indkrævede beløb et vist stykke tid tjener på det, eller også er det os, der tjener på, at Københavns kommune opkræver dem for os, og intet af forholdene er rimelige.

Lütken: Jeg kan også på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Jeg har et enkelt spørgsmål til finansministeren. Jeg ser forslaget som et led — et meget lille led ganske vist — i en reform af skatteadministrationen. Ligger der også det i det, når man nu tager visse opkrævningsopgaver ud fra amtsskatteinspektorerne, at man stræber henimod, at amtsskatteinspektorerne i og for sig principielt kun skal beskæftige sig med ligningsmæssige opgaver og ikke med oppebørsel eller kontrol eller lignende opgaver, således at man, om jeg så må sige, koncentrerer den statslige ligning om disse institutioner og lader alt det andet overgå til andre institutioner og andre muligheder?

Finansministeren (Grimbaum): Jeg vil gerne takke for en overordentlig velvillig modtagelse af dette lovforslag.

Til hr. Bernhard Baunsgaard vil jeg gerne sige, at når den foreslåede ordning ikke skal gælde for København, er det simpelt hen, fordi man har anset det for mest hensigtsmæssigt, at København bevarer den ordning, den har; med den størrelsesorden, kommunen har, er det det mest effektive. Men jeg vil gerne se på det i udvalget.

Til hr. Lütken vil jeg gerne sige, at det er vel for vidtgående at drage den konklusion af dette, men jeg vil gerne give udtryk for min egen indstilling over for problemet, og den går i den retning, at amtsskatteinspektorerne i høj grad skal koncentrere sig om at gennemføre en effektiv ligning. Men jeg vil ikke hermed have sagt, at de så ikke skal tage sig af andre ting; det må vi se på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (K. J. Mortensen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om naturfredning. (Naturfredningsrådet, fredningsplaner, anlæg i det åbne land, byggelinjer).

(Lovforslaget (nr. 179) findes i tillæg A. sp. 2905, fremsættelsen i tidenden sp. 3441).

Lovforslaget sattes til forhandling.

K. J. Mortensen: I bogen „Det skændede landskab“, som er udgivet af Danmarks Naturfredningsforenings forlag, siges:

„Ofte opfattes landskabet vel som noget én gang skabt og uforanderligt, men det er slet ikke tilfældet. Med menneskets fremtrængen og øgede tekniske formåen er kommet en ny og afgørende faktor ind i landskabsudviklingen, en magt, der mere eller mindre formår at underlægge sig naturen og udnytte landskabet.“

Dette citat giver sådan set årsagen til, at kulturministeren fremsætter forslag til lov om ændring af loven om naturfredning. Det må hilses med tilfredshed, at kulturministeren har reageret så hurtigt, efter at visse godsejere m. fl. har ønsket at ødelægge naturen ved at påbegynde grusgravning på steder, hvor der er en ret enestående natur.

Man kan så diskutere, om truslerne om ødelæggelse af naturen er ment, eller om de kun har haft det formål at presse penge af staten på en legal måde. Formålet med det foreliggende lovforslag er at hindre, at man foretager fredninger, før den endelige planlægning har fundet sted, på grund af at en lodsejer forlanger at udnytte et under fredningsplanen indlagt område til et eller andet formål, som er i strid med planen.

Lovforslagets nr. 1 går ud på en udvidelse af det allerede bestående naturfredningsråd fra 7 til 10 medlemmer, ligesom sammensætningen af rådet foreslås ændret. Man gør simpelt hen rådet til et ekspertudvalg, fordi det har vist sig, at problemerne med forure-

ningen og de dermed foretagne indgreb i naturens orden har ændret mange ting. Det vil være nødvendigt, at man på en speciel måde griber ind. Almindeligvis skal man vel ikke altid være glad for det, der hedder ekspertudvalg, men på den anden side må man huske på, at udvalget kun er et rådgivende udvalg, og at det står som rådgivende ikke alene for ministeren i fredningssager; sideløbende med naturfredningsrådet har man akademirådet, som skal varetage de kunstneriske og æstetiske interesser, ligesom fritidsrådet varetager fritidsarealernes interesser.

Med hensyn til det i nr. 4 foreslåede er der ganske vist efter den gældende lov visse begrænsninger for ændringer i områder, der er inde under naturfredningsplanlægningen, men dog på en sådan måde, at alle dyrkningsmæssige ændringer har været tilladt inden for land- og skovdrift. Der er en tendens til, at marker tilplantes med pyntegrønt, hvilket giver en væsentlig ændring i udseendet i naturen; derfor er der med den foreslåede tekst draget omsorg for, at der kun vil kunne foretages de ændringer, som er nødvendige for landbrug og skovbrug med hensyn til skiftende afgrøder.

Ved lovændringen i 1969 skabtes der en mulighed for, at arbejdet med planlægning af fredninger i naturen kunne ske, men et af problemerne har været, at man ikke har disponeret over fornødent personale, og derfor er planlægningen formentlig nok gået lidt for langsomt.

Vi må derfor også erkende, at den i § 37 i loven af 1969 fastsatte tid på 1 år for udarbejdelse af de endelige fredningsbestemmelser, når kravet om fredning var fremsat, ikke har været tilstrækkelig. Dette har været medvirkende til, at man nu og da på grund af krav fra lodsejere har været tvunget til at gennemføre forhastede fredninger, vel oven i købet fredninger, der kunne være undgået, fordi de nævnte områder alligevel har været dækket af andre love, således at den tænkte udvikling alligevel ikke har kunnet finde sted.

For at forhindre disse forhastede fredninger foreslår ministeren også — det er lovforslagets nr. 5 — at der gives planudvalgene 3 år at arbejde i, ligesom den frist, der gives planudvalgene til at udarbejde den endelige